

ΣΥΝΑΡΜΟΝΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Ἐν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Ἀλλοδαπῇς Δρ. χρ. 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀφορώσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόπουλον διευθύνον
Ὁδὸς Ἰπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (τὸ ἀντεθνικὸν τοῦ Βενιζέλου κίνημα). Ἡ ἑλληνικὴ ναυτιλία ἐν τῷ Δουναβίῳ καὶ Προῦθῳ (ἐν σχέσει πρὸς τὴν μεγαλομανίαν τῶν Ρωμοῦνων). Βουλγαρία (τίσχειδιόσουσι οἱ Βούλγαροι). — Ἀγγέλματα καὶ θρόνοι. — Τὰ ἐν Κρήτῃ. — Τὰ ἐν Ἑλλάδι. — Τελευταῖαι εἰδήσεις.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, τῇ 16 Μαρτίου 1905.

Τὸ ἀπαίσιον τῆς ψυχῆς νόσημα, ὅπερ ἐκατέσμεν ποτε δικηγορισμὸν, εἰς νέον παροξυσμὸν ἐξεδηλώθη ἐν Κρήτῃ. Μέχρι τοῦ νῦν ἐγινώσκοντες τὸν Βενιζέλον ἀγωνιῶντα, καταδεδρωσκόμενον τὴν φιλοπάτριδα καρδίαν του, διότι ἐβλεπε τὸν πρίγκιπα Γεώργιον καταπατοῦντα τοὺς θεσμοὺς τῆς κρητικῆς πολιτείας, προσπαθοῦντα δ' ἐπὶ πλέον νὰ ἐργάζεται ἀμέσως ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως τῆς νήσου μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος, ἐν ᾧ αὐτὸς, ὁ μέγας πατριώτης καὶ μεγαλείτερος ἔτι διπλωμάτης, ἐφρόνει ὅτι σκοπιμώτερον ἦτο, ὅπως φθάσῃ ἡ Κρήτη εἰς τὸν προαιώνιον σκοπὸν τῆς, νὰ ζητηθῇ ἡ πλήρης αὐτονομία καὶ νὰ ἀνατεθῇ εἰς τοὺς Κρήτας ἡ ἀὰ τριετία ἐκλογὴ τοῦ ἡγεμόνος.

«Ἀνάκτολος τῆς Θεῆας Προνοίας» εἶπε πρὸς τὸν πρίγκιπα ἐπιστρέφοντα ἐξ Εὐρώπης ἐκ τῆς πρώτης περιόδου τοῦ πλῆρης ἀπογορευτικῆς ἐπὶ τῇ στάσει τῶν Δυνάμεων, «ἀνάκτολος τῆς Θεῆας Προνοίας» ἐματαιώσε τὰς προσπάθειάς τῆς Ὑμετέρας Ὑψηλότητος». Καὶ ἤρχισε τότε νὰ ἐκθέτῃ τὸ γνωστὸν πολιτικὸν πρόγραμμα τῆς αὐτονομίας τῆς Κρήτης, ὑπὲρ οὗ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ πρίγκιπος, οὗ ἦτο σύμβουλος, διεδουλεύετο καὶ συνεσκέπτετο μετὰ τοῦ περιπαλήτου προξένου τῆς Γαλλίας Βλάν καὶ τοῦ τῆς Ρωσίας Γιέρς καὶ τῶν διαβουλιῶν τούτων καρπὸς ὑπῆρξε τοῦτο μὲν αἰ ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τύπῳ σπειρόμεναι φῆμαι, ὅτι ἡ Κρήτη ὁμόφωνος δὲν εἶναι ὡς πρὸς τὴν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ἐνωσιν, τοῦτο δὲ ἡ ἐπίσημος ἀπόλυσις τοῦ Βενιζέλου ἀπὸ τῆς θεσεως τοῦ ὡς συμβούλου.

Ἐκτοτε ὥμοσαν ἐκλίνουσιν, τυφλὴν, ἀνέλεον, ἀντεθνικὴν αὐτόχρημα καὶ εἰς πᾶν διάβημα τοῦ πρίγκιπος παρὰ ταῖς Δυνάμειν ἐσπευδε νὰ προλαμβάνῃ τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν τοῦ ἡγεμονίδου καὶ τὰς εἰς αὐτὰ ἀποκρίσεις τῶν Δυνάμεων διὰ κινήματων, οἷα τὸ τῶν Λάκων καὶ αἱ ἀνευλαβεῖς καὶ προδοτικαὶ αὐτόχρημα ἀναφοραὶ ἐνδὸς παράφρονος δασκάλου, τοῦ Γιάνναρη.

Ἄλλ' εἰς ταῦτα εἶδεν ὁ ἀρχομανὴς δικολάβος, ὅτι ἀπέθεσαν μάταια. Τὴν προσεχῇ Κυριακὴν καλεῖται ὁ λαὸς τῆς Κρήτης δυνάμει τοῦ ἰσχύοντος συντάγματος νὰ ἐκλέξῃ τὴν βουλὴν τῶν ἀντιπροσώπων του. Δι' ὅλων τῶν βουλῶν τῆς δημοσιότητος, ἅπερ ἀτυχῶς εὐρίσκει ἐν Ἑλλάδι προχειρότατα πᾶσα παραπρόσχη καὶ πᾶσα ἐστρεβλωμένη διάνοια, ἐκήρυξεν ὁ Βενιζέλος, ὅτι τὸ ὑπ' αὐτὸν κόμμα, θὰ ἀπόσχῃ τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος, λόγῳ μὲν, ὅπως οὕτω ἐκφράσῃ ἀρνητικὴν διαμαρτυρίαν κατὰ τοῦ ἰσχύοντος καθεστώτος, ἔργῳ δὲ, ὅπως προκαλέσῃ καὶ πάλιν τὴν προσοχὴν τῆς αἰετῆς προκορύσεως καὶ αἰετῆς ἀνυπομόνου γνωστῆς μερίδος τῆς διπλωματίας τῆς Εὐρώπης νὰ ἴδῃ τὴν ἀναρχίαν ἐπαναλαμβάνομένην ἐν Κρήτῃ, τὸν ἑλληνικὸν κόσμον συνταρασόμενον ὑπὸ ἐσωτερικῶν ἐρίων καὶ φθειρόμενον ἐν ἐμφυλίοις παραγμοῖς καθ' ὃν χρόνον οὐχὶ ἄπλωος ἐνδὸς τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς, ὡς φυλῆς, τὸν ἔσχατον διατρέχει κίνδυνον ἡ τυχη.

Ἄλλ' ὅτε εἶδε καὶ τὸ τέχνασμα τοῦτο ναυαγῆσαν, ὅτε εἶδεν, ὅτι ἀσυγκίνητος μὲν ἔμεινεν ὁ κρητικὸς λαὸς ἐπὶ τῇ τραγικῇ αὐταπαρνήσει τῆς ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν ἀποχῆς, τὴν διπλωματίαν δ' ἐκείνην τῆς Εὐρώπης μὴ κρίνουσαν ἐπαρκῆ τὴν ἀφορμὴν ταύτην πρὸς παρέμβασιν, ὥρθε τὰ πράγματα εἰς τὸ ἀληθὲς ἀνοσιούργημα τοῦ Θερίσου.

Ἀς ἀναγνώσῃ ὁ ἀμφιβάλλων τὴν ἐν ἄλλῃ στήλῃ καταχωριζομένην ἐπαρσαστικὴν προκήρυξιν.

Καλεῖ ὁ κ. Βενιζέλος πάντας τοὺς Κρήτας ἐν ὀνόματι τῶν πεσόντων μαρτύρων ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως, ἐν ὀνόματι τῆς ἰσχύος καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος εἰς συνδρομὴν πρὸς κατάλυσιν τῆς προσωρινῆς Ἀρμοστείας καὶ ἀνακήρυξιν ὡς ἀρχόντος τῆς ἑλληνικῆς χώρας τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Α'.

Ἀλλὰ τίς εἶναι ὁ ἐμποδίζων τὴν ἐνωσιν τῆς Κρήτης πρὸς τὴν Ἑλλάδα; Μὴ ὁ πρίγκιψ, ὅστις ὄχι μόνον κήρυξεν τὸ ἱερὸν τοῦτου πόθου Κρητῶν καὶ Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἀληθὲς ἡρώικος μάρτυς ἀνεδείχθη ἐπὶ ἐπταετίαν; Καὶ ὁ ἱερὸς ἀγὼν, ὡς μετὰ κυνισμοῦ ὀνομάζει τὸ ἐπονεϊδιστὸν κίνημα, κατὰ τίνος τυραννίας στρέφεται καὶ κατὰ τίνος ἐχθροῦ; Κατὰ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων; Θεέ μου! διὰ τίνων συλλογισμῶν εἶναι δυνατόν νὰ ἀναίρεσθαι τὴν κατὰ φύρον ψευδολογίαν, διὰ τίνων ἐπιχειρημάτων νὰ ἐλέγξῃ ποταπὸν καὶ κακοβουλότατον ἐχθρὸν καὶ πῶς νὰ καταστήσῃ φανερωτέραν ἢ ὅσον ἄφ' ἑαυτῆς εἶναι ἡ παράφρων, ἀντεθνικὴ, μαροτάτη πράξις;

Ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν δὲν ἠδυνήθη οὐδ' αὐτὸς ὁ Βενιζέλος τὴν φορὰν ταύτην νὰ κρύψῃ. Ἀπέστειλεν εἰς Ἀθήνας ὡς ἐρμηνευτὴν τοῦ κυρίου σκοποῦ τοῦ κινήματος ἓνα τῶν συστασιωτῶν, παρὰ τοῦτου δὲ ἔμαθεν ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις τὰ μεγάλα βουλευματα τοῦ ἀνθρώπου τοῦτου καὶ δι' αὐτῆς τὸ Πανελλήνιον. Ἀναποτύχη ἡ ἐνωσις, εἶπεν ὁ πρεσβυτέρης τοῦ Βενιζέλου—καὶ ἄριστα γινώσκουσιν οἱ φιλοπάτριδες ἄνδρες οὗτοι, ὅτι καὶ ἐτοιμον οὖσαν τὴν ἐνωσιν θὰ ἐματαιοῦν ἀφύετως διὰ τῶν ἐνεργειῶν τούτων—οἱ ἐπαναστάται θὰ ζητήσωσι μεταρρύθμισιν τοῦ συντάγματος, ὥστε ὁ ἡγεμὼν νὰ μὴ ἐκλέγῃ δέκα βουλευτάς, μεταρρυθμισιν τῶν νόμων περὶ ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ ἐκλογῆς τῶν δημοτικῶν ἀρχόντων, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ καὶ ἐν Κρήτῃ τύπος, οἷος ὁ ἐν Ἑλλάδι καὶ οἱ δῆμαρχοι καὶ τὰ δημοτικὰ συμβούλια νὰ ἐκλέγονται ὡς ἐν τῇ μητροπόλει, τοῦτ' ἐστὶν διὰ τοῦ σάλου ἐκείνου, ὅστις ἐν Ἑλλάδι οὐδὲν τὸ ὄρθιον ἀφίρειν κατὰ τετραετίαν, ὅστις σπεῖρει τὸ ἔδαφος αὐτῆς διὰ πτωμάτων καὶ παραδίδει τὴν διοίκησιν τοῦ δήμου εἰς τὴν χειρίστην κατάχρησιν.

Διὰ τῆς τροποποιήσεως ταύτης θὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ ἐνωσις! Τί πρῶτον καὶ τί ὕστατον νὰ ἐλέγξῃ τις τῆς βδελυγίας ταύτης;

Τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν ἄλλων σχετικῶν πρὸς τὰ αἰτήματα ταῦτα νόμων εἰσηγητῆς ὑπῆρξεν ὁ Βενιζέλος. «Ὅλοι οἱ Κρήτες ἐκλήθησαν εἰς τὴν τήρησιν τῶν θεσμῶν τούτων μέχρις οὗ ἄλλοι ψηφισθῶσι διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Ἄλλ' ὁ Βενιζέλος δὲν ἔχει πλειοψηφίαν ἐν Κρήτῃ, ἀποτελεῖ μειονοφίαν ἀσημαντον, πρὸς ἣν κωφεύει τὰ ὅσα σύμπασα ἡ Κρήτη. Πῶς τότε θὰ μεταρρυθμισθῶσιν οἱ ἰσχύοντες νόμοι; Ἀλλὰ τότε ὁ Βενιζέλος, ὁ πρόμαχος τῶν συνταγματικῶν καὶ δημοτικῶν ἐλευθεριῶν τῆς Κρήτης, καταφεύγει εἰς τὴν βίαν, εἰς τὴν ἐκνομον ἀντροπὴν καὶ τὴν ἀναρχίαν, δι' ἧς καὶ μόνος θὰ ἐκμνησθῇ, ὅτι αὐτὸς οὗτος ὁ Βενιζέλος ἐδημιούργησεν.

Ἡ ἀναρχία εἶναι ὁ ἀμετάβλητος νόμος, πρὸ τοῦ ὁποίου πάντα τὰ ἄλλα πρέπει νὰ καταλύωνται εἶναι ὁ θεσμός, ὃν τρέφει ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς ἡ ἀνήθικος καὶ ἀνευ ἀρχῶν δημοκρατίας, τὸ τυφλὸν καὶ ἀσυλλόγιστον ἐκεῖνο πάθος τῆς ἀρχομανίας, εἰς ὃ θυσιάζονται ἡ εὐημερία καὶ ἡ πρόοδος τῶν λαῶν, αὐτὰ τῆς πολιτείας καὶ τῆς πατρίδος τὰ ὕπατα συμφέροντα.

Ἐπὶ ἐπτά ἔτη ἀνέπνευσεν ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ ἰδοῦσα, ὅτι ἔληξαν τὰ ἀτελεύτητα μαρτύρια τῆς ἡρωικῆς νήσου ἐπὶ ἐπτά ἔτη ἐπληροῦτο ἡ καρδία τῆς εὐφροσύνης ἅμα καὶ ὑπερηφάνιας, ὅτι διὰ τῆς διοικήσεως τοῦ πρίγκιπος Γεωργίου κατήσχυον τὰς ἐλπίδας τῶν ἐχθρῶν τῆς, οἵτινες εἶχον καταδικάσει τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπὶ ἀνικανότητι πρὸς τὸ αὐτοδιοικεῖσθαι καὶ ἐνεθάρρυνε τὰς προσδοκίας τῶν φίλων, ὅτι εἰς αὐτὴν τὴν φυλὴν ἀνήκει ἡ ἐν τῇ Ἀνατολῇ πολιτικὴ ἡγεμονία ἐπὶ ἐπτά ἔτη ἡσθάνθη

ἑαυτὸ ἀνακουφίζομενον τὸ ἔθνος ἀπὸ ἀγωνίας φόβων ἅμα καὶ ἐλπίδων ὀλοκλήρου σχεδὸν ἐκατονταετηρίδος καὶ ἐστρεφεν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡσυχον καὶ ἀπερίπαστον τὴν προσοχὴν του πρὸς ἄλλα κινδυνώδεστερα σημεῖα τοῦ φυλετικοῦ καὶ κληρονομικοῦ ὀρίζοντος.

Ὅχι! λέγει νῦν ὁ Βενιζέλος ἀπατηλὸν ὄνειρον ἦτο τοῦτο ἡ ἑλληνικὴ φυλὴ δὲν ἔχει ἄλλον ἀνώτερον σκοπὸν ἢ νὰ κατατρώγῃ τὴς ἰδίας αὐτῆς σάρκας, νὰ ἀνοίγῃ αὐτὴ ἀφ' ἑαυτῆς τὰς φλέδας τῆς, διότι οὕτω μόνον θὰ καταστῇ εὐκολωτέρα βορὰ τῶν ἐχθρῶν τῆς. Ἄνδρες, ὡς ἐγώ, ἰσούνται μὲ ὀλοκλήρῃ ἔθνη, καὶ ὅταν ἐγὼ παραγκωνίζωμαι καὶ ὅταν ἐγὼ δὲν εἶμαι ὁ δικτάτωρ τῶν τυχῶν τῆς Κρήτης καὶ σὺν αὐτῇ καὶ τῆς Ἑλλάδος, ἀσκοπος πολυτέλεια εἶναι καὶ νὰ ζῇ, ἐμοῦ ἰδιωτεύοντος, τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος.

Ἀρὰ γε τὸ ἑλληνικὸν γένος ἐφάσεν εἰς τοσοῦτον ἡθικῆς καταπτώσεως, ὥστε αἱ βουλήσεις ἐνδὸς ἀνδρός νὰ ἀποτελῶσι κίνδυνον αὐτῆς τῆς ὑπάρξεώς του;

Ἡ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΙΑΙΑ ΕΝ Τῷ ΔΟΥΝΑΒΕΙ ΚΑΙ Τῷ ΠΡΟῦΘῳ

Κατ' αὐτὰς ἀκούομεν, ὅτι ἡ ῥωμουνικὴ κυβέρνησις διὰ τριῶν νεοτεύκτων ἀτμοπλοίων ἐγκαινίζει νέαν ταχυδρομικὴν γραμμὴν μετὰξὺ Κωνσταντίας, Κωνσταντινουπόλεως, Σμύρνης, Πειραιῶς, Ἀλεξανδρείας καὶ . . . Μιτυλήνης!

Ἀπλῶς ἐμπορικὴ ἀναμφιβόλως ἡ ἐπιχειρήσις δὲν εἶναι. Ἀκριβέστερον μάλιστα ἡδυνάτω τις εἰπεῖν, ὅτι ἡ ἐπιχειρήσις αὕτη μόνον ἐμπορικὴ δὲν εἶναι. Σκὰφη πολυτελέστατα καὶ δαπανηρότατα, κύριον ἔχοντα προορισμὸν νὰ εἶναι μᾶλλον θαλαμηγὰ ἢ φορητὰ καὶ σκοποῦντα τὴν ἐξυπηρετήσιν ἐμπορικῶν σταθμῶν, οἷοι ἡ Κωνσταντινούπολις, ὁ Πειραιεὺς, ἡ Σμύρνη, ἡ Μιτυλήνη, ἡ Ἀλεξανδρεία, πρὸς οὓς τὰ προϊόντα τῆς γονίου ῥωμουνικῆς γῆς δὲν εἶναι τόσον ἐπιζήτητα, εἶναι καταδικασμένα ἐκ τῶν προτέρων νὰ φέρωσι καθ' ἑκάστον ἔτος κολοσιαιὰς ζημίας καὶ οὐδὲν κέρδος.

Ἄλλ' ἡ Ῥωμανία κυλίστει ἀκατάσχετος εἰς τὸν καθύπερον τῆς μεγαλομανίας. Οἱ προϋπολογισμοὶ τοῦ κράτους ἀφῆκαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη μέγала περισσεύματα καὶ ἡ στενοχωρία τῆς διαβέσεως αὐτῶν ἡγάγασε τὸ νεαρόν καὶ φιλόδοξον βασιλεῖον νὰ ἐβρῇ ὡς προχειρότερον διέξοδον τῆς στενοχωρίας ταύτης τὸ νὰ ρίψῃ τὰ περισεύματα ταῦτα . . . εἰς τὴν θάλασσαν.

Οἰκοδομὴ λοιπὸν καὶ αὕτη κατὰ τὸ παράδειγμα τῆς Ρωσίας ἐθελοντικὸν στόλον. Ἡ τρίχρους ῥωμουνικὴ σημαία πρέπει νὰ περιχαρῇ ἀνὰ τὸ Αἰγαῖον καὶ τὴν Ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου, ἥτις ἐν μὲν τῶν θαλασσινῶν γωνιῶν τῆς ἐναγκαλιζέται τρυφερότατα τὴν . . . ῥωμουνικὴν Μακεδονίαν, τὴν οἰκουμένην ὑπὸ ἐνὸς ἐκατομμυρίου!!! προσφίλων δημογλωσσῶν καὶ ὁμοεθνῶν καὶ ὁμοπίστων Ἀρωμαῶνων.

Τί ὠραιότερον τοῦτου καὶ τί μεγαλοπρεπέστερον σχέδιον πρὸς παραμυθίαν τῆς ἀκροστάτου βυλιμίας τῆς ῥωμουνικῆς φιλοπατρίας! Ἡ Μακεδονία εἶναι ἤδη ῥωμουνικὴ, ἀλλ' ἀνάγκη νὰ περῇ καὶ τὸ κατὰ θάλασσαν εἰρεῖα καὶ ἰδοὺ ἀτμοπλοικὴ γραμμὴ καὶ ῥωμουνικὴ τράπεζα ἐν Θεσσαλονίκῃ!

Φαίνεται, ὅτι ὁ τύπος τοῦ ἀρχοντοχωριᾶτου δὲν εἶναι μόνον ἀτομικός, ἀλλὰ δύναται νὰ περιλαμβάνῃ καὶ ὀλοκλήρῃ ἔθνος. Ἡ Σμύρνη καὶ ἡ Μιτυλήνη καὶ ὁ Πειραιεὺς προσπίπτουσιν εἰς τὰ δαμάτια τῆς φρενοπαθούσης Ῥωμανίας μετὰ μείζονος λάμπσεως καὶ ἀσκούσι πολὺ πλείονον θάλαττον καὶ οἱ ἀπὸ τῶν κυανῶν ὕδατων τοῦ Αἰγαίου ἀρροίζουσι καίπερ ἄπωθεν τὴν διψῶσαν μακρυνὰ μεγαλίστη ῥωμουνικὴν ψυχὴν πολὺ πλείονον τῶν ἐγγύτατα κυλιόμενων θαλῶν ὑδάτων τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Προῦθου, τῶν δύο τούτων ποταμῶν, οἵτινες ἀποτελοῦσι τοὺς πνεύμονας τῆς ὁράλας ἐκείνης χώρας.

Ἀρὰ γε ἡ ῥωμουνικὴ ναυτιλία ἀνεπτύχθη τοσοῦτον, ὥστε νὰ ἐξαπλωθῇ καὶ εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἐξήντησε τὰς ναυτιλιακὰς ἀνάγκας τῶν δύο τούτων ποταμῶν, ὥστε νὰ ἐκχυθῇ καὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

Τὸ α' Ἀνατολ. Δελτίον παρέχει ἡμῖν ὠραίαν ἐκθεσὶν ἐκ Βραβίας περὶ τῆς λιμενικῆς κινήσεως τοῦ παραδουναβίου τοῦτου σταθμοῦ καὶ τῆς ναυτικῆς κινήσεως ἐν τῷ Προῦθῳ, ἣν ἀντιγράφουμεν κατὰ τὰ κυριώτατα ὅδε, διπλοῦν ἐπιδιώκοντες σκοπὸν, νὰ καταδείξωμεν μὲν τὴν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πρὸ πάντων ἀμὴν τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, νὰ ἐπιστήσωμεν δὲ τὴν προσοχὴν πρῶτα τῶν πολι-

τικῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ ἐμπορικὸν καὶ τραπεζικὸν καὶ ναυτικὸν αὐτῆς κόσμον περὶ τῶν μωρῶν, μεγαλεπήβολων, ἀλλ' ἀείποτε ἐπιβλαβῶν, ἡμῖν βουλευμάτων τῶν παραπαίωντων Τραυμάσκα.

Ἡ Βραβία, λέγει ἡ ἐκθεσις τοῦ α' Ἀνατολ. Δελτίου, εἶναι λιμὴν ἐκ τῶν κυριωτάτων τῆς Ῥωμανίας. Ὁρεῖται τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ εἰς τὴν γεωγραφικὴν θέσιν καὶ τὴν ἐμπορικὴν τῶν σιτηρῶν τῶν ἀποτελούντων τὸν πρωτεύοντα πλοῦτον τῆς χώρας. Ἡ ἐμπορία τούτων ἄλλοτε εἰσέκοτο ἀποκλειστικῶς εἰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων, πολυαριθμοτάτων ἁπλῶς τε καὶ σήμερον ἐν Βραβίᾳ καὶ εἰς πᾶσας τὰς κοινωνικὰς τάξεις κατανομούμενον. Ἀλλ' σήμερον ἰσίστανται τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Ἰσραηλιτῶν, οἵτινες πολυαριθμοὶ κατελθόντες αὐτόσε διεξεδίκησαν αὐτοῖς καὶ αὐτὴν τὴν ἀποκλειστικὴν κυριαρχίαν τῆς ποταμοπλοίας.

Ἡ ὑπάρχουσα ἐν Βραβίᾳ βιομηχανία εἶναι κατὰ τὸ πλείστον στενῶς συνδεδεμένη πρὸς τὴν παραγωγὴν τῶν δημητριακῶν. Τὰ κυριώτατα δὲ βιομηχανικὰ ἐργαστήσια εἶναι δύο μεγάλοι ἀτμόμυλοι εἰς Ἑλληνας ἀνήκοντες. Ὁ σπουδαιότερος τούτων ἀνήκει εἰς τὸν κ. Βιολάτον, ὃν συγχρόνως καὶ ὁ μέγιστος τῶν ἐν Ῥωμανίᾳ καὶ τελειότατα κατηρτισμένος. Ἐργάζονται ἐν αὐτῷ 150 ἐργάται καὶ παράγει κατὰ μέσον ὅρον 37,000,000 χιλιόγραμμα ἀλεύρων καὶ ἀχνῆς κατ' ἔτος. Τὸ ὅλον δὲ τῆς παραγωγῆς του δύναται νὰ ἀνέλθῃ εἰς 85,000,000 χιλιόγραμμων.

Τοῦ συνόλου σχεδὸν τῇ: ἐξαγῶγῃς συνισταμένης εἰς δημητριακοὺς, κκὴ εἰσοδεία ἐπιδρᾷ εὐνοήτως ἐπιβλαβῶς εἰς τὴν κίνησιν τοῦ λιμένος τῆς Βραβίας. Τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον συμβαίνει τοῦτο, ὅσοι οἱ χωρικοὶ Ῥωμοῦνοι: ρέφονται ἀποκλειστικῶς δι' ἀραβοσίτου καὶ ἡ κυβέρνησις ἐν καιρῷ ἀφορίας εἶναι ἡναγκασμένη νὰ ἀπαγορεύσῃ τὴν ἐξαγῶγην τοῦ δημητριακοῦ τούτου. Τοῦτο δὲ καὶ συνέβη κατὰ τὸ τελευταῖον ἔτος.

Κατὰ τὸ 1904 εἰσῆλθον εἰς τὸν λιμένα τῆς Βραβίας:

Ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια	126	τόνων	155,930
Ἀγγλικὰ	91	»	148,485
Αὐστριακὰ	60	»	102,047
Ὀλλανδικὰ	24	»	45,505
Γαλλικὰ	12	»	16,055

Πρὸς δὲ τούτοις καὶ τινὰ τουρκικὰ καὶ βελγικὰ.

Τὴν ἐπίδρασιν κκὴς συγκομιδῆς δύναται τις νὰ ἐκτιμῇ ἀναλογιζόμενος, ὅτι τῷ 1903 ἡ καὶ τότε πρωτοστατοῦσα ἑλληνικὴ σημαία ἐκάλυπτε 218 ἀτμόπλοια τόνων 304,041.

Δύσκολον εἶναι νὰ προσδιορίσῃ τις ἀκριβῶς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐν τῷ Δουνάβει κινουμένων πλοίων. . . Δύναται τις οὐχ' ἥττον νὰ ὀρίσῃ αὐτὰ εἰς 550. Τούτων τὰ 350 περίπου, ὧν τὰ 25 ῥωμουνικὰ, εἰναι ἑλληνικὰ (πάντα δὲ σιδηρὰ): 100 εἰναι αὐστρουγγρικὰ καὶ ἀνήκουσι κατὰ τὸ μέγιστον αὐτῶν μέρος εἰς Ἰσραηλίτας: 60 εἰναι ῥωμουνικὰ καὶ τὰ λοιπὰ ἰταλικά, ἀγγλικά κλπ.

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥωσικὰ 17 τόνων 769 κλπ.»

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥωσικὰ 17 τόνων 769 κλπ.»

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥωσικὰ 17 τόνων 769 κλπ.»

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥωσικὰ 17 τόνων 769 κλπ.»

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥωσικὰ 17 τόνων 769 κλπ.»

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥωσικὰ 17 τόνων 769 κλπ.»

Ἡ ἐν τῷ Προῦθῳ ποταμοπλοία, οὗ ἡ κοίτη χωρεῖ τὴν Μολδαβίαν ἀπὸ τῆς Βεσσαραβίας, ἀπησχόλησε τὸ 1904 ἐν ὅλῳ 875 πλοία, ὧν τὰ 697 ἑλληνικὰ τόνων 64,000, 154 ῥωμουνικὰ τόνων 12,700, ῥω

τῶν ἐκ τῆς ληρωτικῆς 9 (ἐννέα) ἀριθμοὶ ὁ-
 μολογῶν μετὰ λαχνοῦ καὶ 1518 ὁμολογίαι
 εἰς τὸ ἄρτιον διὰ τὴν 40ὴν ἐξαμηνίαν,
 Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1905.
 Ὁ Διοικητὴς

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

[illegible]

Εν Αθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1905.
 Ὁ Διοικητὴς
 Στεφ. Στρέϊτ

Εν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1905.
Ὁ Διοικητὴς

